

Önyargı

— vedakar · 27 Eylül 2016

Bir cam kırılma sesi..

Ardından uzunca bir inilti. Bir sarhoş var, gecenin dostu sabahın misafiri. Derdi neydi ki acaba ?.. Utanıyor muydu gündüzden yoksa geceyi mi seviyordu? Bir ses yükseldi tekrar 'Geceyi sevdiğimden değil uyuyamıyorum!.. Cevap niteliği taşıyor bu figan

Saatler hafif ilerlemişti ;güneş hafiften gülümsüyor , kuşlar ötmeye başlıyordu. Kalkmıştı ayağa , rotasız bir yaprak gibi , yürüyordu. Evi yakın olmasına rağmen aksi yönde kaçarcasına . 'Kim bu insana değer verir zaten' nidalarını duyar gibiyim . Vardır biri elbet niye olmasın ?

Adımları çok istikrarlı gibiydi sert ve hızlı. Nereye yetişmen gerekir ki. Sen dilendiğin paralarla içki alıp sabahlayan kokuşmuş bir ayyaşsın

O da ne ! Çarşıya geldi . Sabah saat 7 . Erkenden mi dileneceksin, daha güneş yeni doğarken

Ama bir gariplik var . O çarşıya girince tüm canlılar sevinç çığlıkları attı .Kuşlar dur durak bilmiyor, kediler pır etrafında dönüyor , köpekler havlamaktan yoruluyor . Sen kimsin be adam!

Adımları doğruladı, ayıldı herhalde bir kasaba girdi ve elinde bir poşetle çıktı etrafında kediler belirdi, Ve bir banka yöneldi arkasındaki koca kedi ordusuyla. Ve tüm poşeti döktü ve uzaklaştı.

Saat 8 civarları. Sahil boyu yürüdükten sonra bir simit aldı ve çimenlerin üstüne doğru gitti, Susamları teker teker döktü. Çalışkan karıncalara. Sahile döndü ve tüm simitleri teker teker martılara attı ve ardından bana döndü . 2 saattir takip ediyorum . Hafif bir gülümseme belirdi , ne korku ne sinir ne de haset...

Bana bir ders verdin yiğidim , ben bir insanı giyimi yüzünden dışlarken
Sen bizden çok daha küçük karıncaları bile düşündün..
Sana saygıdan çok daha şey borçluyum...